

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Oboer/6/2019
Identifikačné číslo spisu: 8714206016
Dátum vydania rozhodnutia: 07.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdellová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8714206016.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: Z. I., nar. XX. Z. XXXX, bytom L. právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. SIDOR, s.r.o., so sídlom Zdravotnícka 4373/6, 058 01 Poprad, proti povinnému: Športový klub polície, so sídlom Štrbské pleso 25, 059 85 Štrba, IČO: 00 688 622, o vymoženie 19 120,- eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 10Er/337/2014, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. Dušana Sopka, so sídlom exekútorského úradu Okružná 17, 059 21 Svit, proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 28. februára 2017, č. k. 2CoE/16/2016-65, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Oprávnený a povinný majú proti dovolateľovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) označeným uznesením potvrdil ako vecne správne uznesenie Okresného súdu Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 10. júla 2015, č. k. 10Er/337/2014-37 vo výroku, ktorým súd prvej inštancie neschválil rozvrh výťažku z dražby nehnuteľnosti vykonaný súdnym exekútorom podľa zápisnice z rozvrhového pojednávania zo 17. apríla 2015.

1.2. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že súdny exekútor pri rozvrhovaní rozdeľovanej podstaty zahrnul do uspokojovaných pohľadávok aj pohľadávku oprávnenej, ktorá nebola preukázaná v zmysle ustanovenia § 140 ods. 2 písm. j/ Exekučného poriadku a do skupiny pohľadávok v I. poradí zahrnul pohľadávku predstavujúcu trovy exekúcie z iného exekučného konania

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dňa 14. decembra 2018 dovolanie súdny exekútor, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušil. Prípustnosť podaného dovolania vyvodzoval dovolateľ z ustanovenia § 420 písm. e/ C. s. p.

2.1. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd (§ 420 písm. e/ C. s. p.).

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č.

160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas súdny exekútor ako osoba s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. a/ C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok súdneho exekútora treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

4. Ako prvú otázku skúmal dovolací súd, či súdny exekútor je oprávnenou osobou na podanie dovolania.

4.1. Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017, ak súd rozhoduje o trovách exekútora, účastníkom konania je aj súdny exekútor.

4.2. Dovolací súd už vo svojom skoršom rozhodnutí skonštatoval, že aj v časti exekučného konania, v ktorej súd rozhoduje o schválení alebo neschválení rozvrhu výťažku z dražby na základe výsledkov rozvrhového konania, primáleží postavenie účastníka konania aj súdnemu exekútorovi, pretože v rámci takéhoto rozhodovania súd skúma okrem iného aj otázku dôvodnosti a výšky trov exekúcie, ktorej riešenie má nepochybne zásadný význam pre konečný rozvrh výťažku (viď rozsudok najvyššieho súdu z 28. septembra 2006, sp. zn. 3Cdo/161/2005).

4.3. Zohľadniac uvedené je súdny exekútor účastníkom konania a teda aj osobou oprávnenou na podanie opravného prostriedku proti uzneseniu o trovách exekúcie. Takýmto rozhodnutím je vzhľadom na vyššie citované rozhodnutie sp. zn. 3Cdo/161/2005, od ktorého nemá dovolací súd dôvod sa v rozhodovanej veci odkloniť, aj uznesenie o neschválení rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti. Súdny exekútor je preto oprávnenou osobou na podanie dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu o neschválení rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti.

5. Pokiaľ ide o samotnú otázku prípustnosti dovolania, dovolací súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (k tomu viď napr. III. ÚS 474/2017). V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v § 420 a § 421 ods. 1 C. s. p. (obdobne viď aj I. ÚS 438/2017).

6. V rozhodovanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o neschválení rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti. Predmetné rozhodnutie predstavuje pre posúdenie otázky prípustnosti dovolania s poukazom na účastníctvo súdneho exekútora v exekučnom konaní podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017 a aj jeho oprávnenie podávať riadne a mimoriadne opravné prostriedky v exekučnom konaní, rozhodnutie o trovách exekúcie (k tomu viď aj bod 4.3. vyššie).

7. Trovy exekúcie sú v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považované za trovy konania (k tomu viď napr. uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/170/2009, 6Cdo/80/2010, 6Cdo/4/2011, 5Cdo/170/2011 a 3Cdo/114/2014).

8. Dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu o trovách konania poukazuje na základné úlohy najvyššieho súdu v zmysle účinnej právnej úpravy, ktorými sú:

I. náprava najzávažnejších procesných pochybení v prípade rozhodnutí vo veci samej alebo rozhodnutí, ktorými sa konanie končí, a

II. riešenie otázok zásadného právneho významu. Z týchto úloh zverených dovolaciemu súdu zákonom jednoznačne vyplýva, že medzi úlohy dovolacieho súdu nepatrí rozhodovanie o trovách konania, keďže trovy konania predstavujú vo vzťahu k predmetu konania len vedľajšiu problematiku (rovnako viď aj uznesenie najvyššieho súdu z 22. mája 2018, sp. zn. 3Obdo/19/2018).

8.1. Pokiaľ ide o otázku (ne)prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu o trovách konania podaného za účinnosti novej právnej úpravy (t. j. od 1. júla 2016), najvyšší súd už v uznesení zo 14. júna 2017, sp. zn. 3CdoGp/2/2016 (vydanom v exekučnej veci - pozn. dovolacieho súdu) poukázal na ustanovenia § 419 až § 421 C. s. p., ktoré nepripúšťajú dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o trovách

konania (viď bod 14.2 predmetného uznesenia).

8.2. Záver o neprípustnosti dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku proti rozhodnutiu o trovách konania podľa Civilného sporového poriadku (§ 419, § 420 a § 421 C. s. p.) vyplýva aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (viď napr. I. ÚS 204/2017, I. ÚS 334/2017, I. ÚS 456/2017, I. ÚS 573/2017, II. ÚS 420/2017).

9. Vzhľadom na vyššie uvedené (bod 8 vyššie), dovolací súd konštatuje, že dovolanie súdneho exekútora smerujúce proti uzneseniu o trovách konania je v zmysle ustanovenia § 419 a nasl. C. s. p. procesne neprípustné. Najvyšší súd preto dovolanie súdneho exekútora odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.